

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătu în avans.

✠ Archiducele Rudolf.

Ieri la oarele 4 1/2 d. a. a fost așezat Archiducele Rudolf, Principele de Coroană al monarchiei austro-ungare, mult promițătorul moștenitor al Tronului Habsburgilor, spre vecinica odihnă în cripta familială de sub biserica Capușinilor din Viena.

Alături de glorioșii Sei străbuni, lângă nemuritorii Împărați și Archiduci, care au fost mândria dinastiei și fala monarchiei, zace acum trupul rece, din care prea de timpuriu a sburat în lăcașurile vecinice sufletul nobil și bogat, dela care popoarele monarchiei atât de mult au așteptat.

Odicnească în pace, adumbrat de jalea și iubirea jalnicilor Sei părinți și a tuturor cetățenilor Austro-Ungariei, care nu-l vor uita nici-o dată!

Despre actul înmormântării am primit până acum următoarea scire telegrafică:

Viena, 5 Februarie. La 1 oară d. a. a ieșit miliția la înmormântare. Pe atunci Împăratul, Împărăteasa, văduva Archiducesă și Archiducesele surori încungiuaru sieriul mortuar, părăsind apoi biserica. Adunarea oaspeților funebreari a ținut o oară. La oarele 4 1/2 au sosit membrii Casei imperiale înaintea mănăstirii. Guardianul cu călugării au așteptat familia imperială cu torțe aprinse și a condus-o în biserică. Precis la oarele 4 s'a pus conductul în mișcare, garda a intrat sub arme, steagurile s'au plecat, signalistii au bătut marșul general. Înainte și după convoiu mergeau trupele după ceremonialul prescriis. Împărăteasa-Regină, Prințesa de Coroană Stefania și Archiducesa Gisela au rămas în capela iosefină. Monarcul a intrat în biserică tocmai când a sosit carul mortuar. În biserică se afla elita oaspeților din monarhie și străinătate în frunte cu părechia regală belgiană și cu Archiducii. În portalul bisericii a întimpinat cardinalul sieriul mortuar, săvârșind apoi ceremonia rituală, la care a cântat capela Curții. După aceea s'a sculat Maiestatea Sa dela pupitrul de rugăciuni și a înghionchiat lângă sieriul. Camerierii și lacheii au ridicat apoi sieriul și, încungiuarați de torțe aprinse, între rugăciuni l'au dus în criptă. Acolo a predat mareașalul suprem al Curții sieriul Guardianului. Cu tărie de suflet supraomenească și-a stăpânit Monarcul sentimentele, numai în momentul când sieriul a fost scoborit în criptă s'a cutremurat odată. Maiestatea Sa a descins apoi în criptă și a săvârșit și acolo o rugăciune. La oarele 4 și 45 minute a fost terminată înmormântarea. Poporațiunea a așteptat cu capetele descoperite reîntoarcerea Curții.

Scirile primite mai târziu le publicăm sub rubrica telegramelor.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Laocoon.

De Gotthold Ephraim Lessing.

Traducere de
Lucreția Suciu.

II.

(Urmare.)

Afară de influența netăgăduită ce o au asupra caracterului național, artele plastice mai cu seamă pot avea influența ce pretind o îngrijire mai de aproape a legilor. Dacă oamenii produceau statue frumoase, aceste asemenea înfrurau asupra lor, și statul avea să mulțumească și statelor frumoase, dacă avea oameni frumoși. La noi se pare, că închipuirea gingașă a mamelor se exprimă numai în monstri.

Din acest punct de vedere cred eu, că este și ceva adevăr în unele povesti vechi ce le desprețuim ca nise minciuni. Mamele lui Aristomenes, Aristodamus, Alexandru-cel-mare, Scipio, Augustus și Galerius visează înainte de a-i naște, că au de lucru cu șerpi. Șerpele era un semn al dumnezeirii. Și frumoasele statue și icoane ale lui Bachus, Apollo, Mercurius și Hercules arare-ori erau fără șerpi. Onestele femei se desfășuraseră preste și privind pe acești zei, și visul învâlmășitor le trezi încoana șerpului. Așa salvez eu visul și jertesc explicarea ce o produsese mândria ficio-rilor și obrăncicia lingușitorilor. Căci trebuia

„Neue Freie Presse“ publică textul telegramelor trimise de contele Károlyi președintelui casei deputaților din Budapesta. Ea este de următorul cuprins:

„Nu prin arme, nu prin forță, ci din vocea lui Dumnezeu s'a stins viața Principelui de Coroană Rudolf. Medicii constatăază apoplexie de inimă. Te rog să anunți aceasta casei deputaților“. Numita foaie adaugă, că contele Károlyi a fost condus la expedarea acestei telegramă de un impuls, care pe deplin corăspundea intențiilor predominante în cercurile Preaînalte în acele momente.

*

În cele următoare reproducem după o telegramă originală a lui „Sieb. D. Tageblatt“ textul întreg al scrisorii ce a adresat Archiducele Rudolf din Meierling șefului de secție Szögyényi.

„Îți trimit aicea codicilul meu. Fă dispozițiunile în acest sens și în sensul testamentului stabilit acum doi ani cu nevasta mea. Saltarul mesei de scris din odaia mea de lucru din Hofburg deschide-l cu cheia de aur alăturată. Acolo vei afla hârtiile mele. Las priceperii D-tale să hotărască ce vei alege pentru publicare. Eu trebuie să mă despart de viață. Salută pe toți amicii și cunoscuții buni! Fii fericit! Dumnezeu să binecuvinteze iubita noastră patrie! Rudolf.“

*

Aceluiași diar i-se telegrafează, că opul Archiducelui „Monarchia austro-ungară în cuvinte și ilustrațiuni“ se va continua la dorința Maiestății Sale sub protecțiunea Archiducesei Stefania.

*

Ieri pe timpul înmormântării și orașul nostru presenta aspectul celui mai profund doliu. Dela oarele 3 până la 5 toate prăvăliile au fost închise. Steagurile negre fălăie și astăzi încă de pe toate edificiile. Astăzi la oarele 10 a avut loc în biserica romano-catolică din piața mare un *requiem* pentru odihna sufletului răposatului Principe de Coroană, la care au asistat toți generali și oficerii din garnisoană, toate autoritățile și corporațiunile din loc și mulțime mare de public.

Sibiu, 25 Ianuarie st. v.

Moartea fără de veste a moștenitorului de Tron Rudolf, acest trist și deprimător eveniment pentru întreaga monarhie austro-ungară, a întrerupt atât desbaterile sgomotoase din dieta ungară, cât și demonstrațiunile de stradă ale tinerimii maghiare, care până astăzi puteau să iee dimensiuni foarte mari, să se lătească preste țeara întreagă și să aibă cele mai funeste urmări.

După dispozițiile partidului din stânga extremă și după chiar declarațiunile corifeilor din opoziție, desbateră specială asupra proiectului militar va

avé să fie și mai înverșunată ca cea generală, și nu ne îndoiim deloc, că demonstrațiunile de stradă se vor continua și ele și țeara va ajunge eară în aceeași ferebă, în care s'a aflat înainte de asta eu o săptămână.

Cunoaștem cu mult mai bine pe concetățenii nostri maghiari, decât să-i ținem capabili de un resonament serios între împregiurări cum sînt și cele de față.

Ei vor urma a lovi în armată și în oficerii ei cu aceeași vehemență, cu care au lovit și până acum. Vor combate proiectul guvernului cu aceleași argumente și vor încerca a produce aceeași amărăciune în poporațiunea maghiară a țerii.

Dicem anume în poporațiunea maghiară, căci naționalitățile nemaghiare nu au cuvinte de a se pronunța în contra armatei comune, așa cum este ea astăzi și va fi și după noul proiect organizată; din contră ele au prea multe și puternice cuvinte, de a perhoreșcia o armată națională ungurească, așa cum ni-o înfățișază oratorii dietali și diarele din stânga extremă, o armată, în care nu are să se țină cont de majoritatea locuitorilor din țările de sub coroana Sfântului Stefan nici încât privește limba de comandă, nici încât privește limba de instrucțiune.

Deși noi ne-am ocupat la acest loc poate mai mult decât s'ar fi cuvenit de desbaterile dietei unguresci asupra noului proiect de lege militară, ținem că nu e tocmai de prisos, ba poate chiar de lipsă să nu trecem cu vederea grandiosul discurs de încheiere, pe care l'a rostit Marția trecută deputatul Gabriel Ugron în reprezentanța țerii și pe care atunci, sub impresiunea catastrofei ce ne-a surprins, l'am pus oare-cum la dosar.

Ar fi păcat să pășim în fața evenimentelor ce poate se vor desfășura preste tot în decursul discuțiunii speciale și îndeosebi la votarea paragrafiilor din proiect atât de mult combătute de opoziție și de o parte a membrilor partidului guvernamental, înainte de a ne opri acum, când avem o leacă de răgaz, la celebrul discurs al deputatului Ugron, care ilustrează în cele mai drastice culori toate pretențiunile juste și nejuste, pe care le formează „națiunea“.

Domnul Ugron a vorbit mult, și nu încapă în cadrul unui articol, de a înșira *per longum et latum* toate câte le-a ținut acest deputat.

Pe noi nici că ne privește toate, și e deajuns, dacă scim argumentările mai de căpetenie, cu care a pledat pentru armata ungurească independentă.

Astfel după domnul Ugron, nici în interesul țerilor din Austria și nici în interesul existenței Austriei întregi nu se poate aproba menținerea armatei unitare. Pentru-că în Austria vieța constituțională și legătura imperiului nu o formează mai mult puterea baionetelor, ci conștiința, de care e pătruns fiecare cetățean, și convingerea, că își poate cultiva în libertate deplină individualitatea, limba și cultura sa națională și că în cadrul vieții constituționale poate să trăiască și să moară ca om liber. Și dacă rasele acele mici din Austria s'ar convinge, că ar trebui să renunțe la cultura lor în favorul culturii germane și că ar trebui să-l limiteze individualitatea lor națională, legăturile ce le împreună în curând s'ar desmăța și marea idee germană ori rusească ar avea o înfrîngere de disolvare asupra popoarelor din țările austriace. Dacă există însă constituționalism și libertate, putem să privim cu curagiu în fața celui mai de aproape dușman, în fața Rusiei, de-oare-ce aceasta înzadar se va încerca să înșele și să ademeneze pe deosebitele popoare și naționalități din Austria și Ungaria, căci ele fi vor dice: noi ne putem desvolta individualitatea noastră națională pe cale constituțională și în deplină libertate, și aceasta prețuiesc mai mult decât ceea-ce ne oferiți voi.

Domnul Ugron nu crede că o armată națională ungurească ar pute produce certuri între naționalități. El scie, că naționalitățile s'au luptat secol de dealungul împreună cu Maghiarii în contra păgânilor, că ele sub comanda germană au învățat numai a suferi și a pătimi, precând libertatea de religiu-ne ele numai prin luptele Maghiarilor și-au putut-o menține. După Ugron, certuri între naționalități nu au să se întâmple; căci în sfârșit politica tradițională a Austriei încă nu ar fi altceva, decât a ațîța popoarele unul în contra celuilalt. Din contră și naționalitățile vor înțelege, că dacă în această patrie Maghiarul își poate desvolta propria lui individualitate, gelosia ce trebuie ținută în trezvie în afară, aici în țeară nu are să fie nutrită. Maghiarii pot să le dea mai multe drepturi și pot să le permită o desvoltare mai mare a culturii lor, dacă ei sînt înșiși mai tari și mai desvoltați, căci atunci sînt și mai puțin expuși pericolului.

Vorbele deputatului Ugron sînt, ce e drept, dulci și ademenitoare; dacă avem însă în vedere libertatea ce ne-a oferit-o până acum constituționalismul

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Cîșnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 crerci v. a. sau 15 bani rom.

maghiar, trebuie să ne îndoiim, că, devenind și mai mari și și mai tari, decum sînt astăzi, Maghiarii ne vor da, nouă naționalităților nemaghiare, mai multe drepturi și ne vor lăsa să ne desvoltăm în deplină libertate individualitatea noastră națională.

În anul 1867 au căpătat puterea în mâni și au făcut făgăduință prin legi sancționate de regele constituțional al Ungariei, că vor respecta naționalitățile nemaghiare încât privesc desvoltarea individualității lor naționale. Ce s'a ales până astăzi din acele făgăduințe? Acele există numai pe hârtie, ear' în realitate, în măsura, în care le-a crescut lor puterea, au nesocotit și legile și au apăsut tot mai mult pe naționalitățile conlocuitoare.

Astăzi se încearcă deja pe toate căile permise și nepermise a maghiarisa și a face propagandă pentru ideea de stat maghiar. Miliția țerii, așa numita honveghime, e considerată de o armată națională maghiară și aci, afară de Croația, în întreaga Ungarie nu se mai ține nici un cont de soldatul de altă naționalitate. Ce s'ar întâmpla apoi, dacă li-s'ar mai da concetățenilor nostri maghiari și o armată ungurească independentă? Crede dl Ugron, că o asemenea armată, compusă din atâtea elemente nemulțumite și adunate toate sub drapelul național maghiar, ar raporta pe câmpul de războiu victorii mai mari și mai strălucite decât actuala armată unitară, care nu cunoaște naționalitate și în care fiecare scie că se luptă pentru patria și Monarcul seu.

Nu dorim armata d-lui Ugron, și dacă ține, că Maghiarii au drept să pretindă o astfel de armată, nu renunțe la acest drept și apere-l până la cele din urmă, după-cum s'a exprimat el însuși la sfârșitul discursului seu. Fie însă sigur, că nu face nici un serviciu țerii prin aceea, că duce desbaterile din dieta țerii pe stradele orașelor și formează *en miniature* e o armată fără arme din studenți, meseriași, vizitii, birjari și alte existențe catilinare, spre a argumenta necesitatea armatei ce umblă prin creerii lui și ai socilor lui de principii și care nu oferă nici pe departe garanțele ce le pune onorabilul deputat în perspectivă cu privire la respectarea individualității naționale și la libera desvoltare culturală a naționalităților nemaghiare din regatul Ungariei.

O scim, durere, că concetățenii nostri maghiari altfel vorbesc și — altfel lucrează.

mul tradează un suflet nenobil și pentru-că schimonosesc fața într'un mod greșos. Căci închipuiesc-ți numai că ai căscat gura lui Laocoon — și judecă. Pune-l să strige, și să vâdă. A fost o creație ce a înșuflet compătimire, pentru-că presentă deodată și frumseța și durerea; acuma a devenit o creație scârboasă, dela care ne întoarce fața bucurii, pentru-că privirea durerii produce disgust, fără-ca frumseța obiectului suferitor să poată prefăce acest disgust în sentimentul dulce al compătimirii.

Nu mai lărgirea gurii, — să nu băgăm de seamă ce violent și greșos ar fi desfigurate și nimicite și celelalte părți ale feței, — ar fi în pictură o pată și în sculptură o cavitate ce produce cea mai neplăcută impresie din lume. Montfaucon a dovedit puțin gust, când a socotit un cap antic, bărbos și cu gura deschisă, de un Iupiter împărțind profeții. Trebuie să strige un zeu, când el desvîlue viitorul? Un contur plăcut al gurii i-ar face vorbirea suspectă? Asemenea nu-i cred nici lui Valerius, că Ajax ar fi strigat în icoana lui Timanthes pomenită mai la vale. Măiestri cu mult mai slabi din vremuri, în care arta era în decadență, nu permit nici celor mai sălbatici barbari să deschidă gura și să strige, când îi cuprinde frica și groaza de moarte sub paloșul învingătorului.

E sigur, că această reducere a extremerii durerii trupei la un grad mai josnic de sentimente se vede la mai multe opere antice de artă. Hercules, suferind în vestimentul inve-

ninat, ieșit din mâna unui vechiu măiestru, necunoscut, n'a fost cel Sophocleic, cel-ce strigă așa de îngrozitor, încât stâncile locrice și promontoriile euboice răsuna de strigătul lui; a fost mai mult întunecat decât sălbatic. Philoctet al lui Phytogoras Leontinus părea că-i spune privitorului durerea sa; cea mai mică linie urtă ar fi împedecat impresia. Ai pute întreba, de unde sciu eu, că acest măiestru a făcut o statuă lui Philoctet? Dintr'un pasagi al lui Plinius, ce n'ar fi trebuit să aștepte corectura mea, ori-cât de falsificat sau de ciuntă este. (Va urma).

Comediantul.

De

Gaston Schaedler.

Traducere de Ioan Popovici.

(Urmare și fine.)

IV.

Trist, cu privire stînsă, rătăcită, dar' fără de a vîrsa o lacrimă, urmă Charlot conducutul până în cimiterul din Saint-Ouen. Numai când cioclii aședară cosciugul pe funii și-l lăsară afund în huma rece fără de nici o crutare de petrite ce se rostogolea în groapă — se păru că ar vré să se arunce după el! . . . Făcui un pas înainte, dar' palid și cu priviri sălbatice se opri înaintea criptei și-i strîns pumnii, încât unghiile îi intrară în carne. Perdute, fără a dice o vorbă, se lăsa a fi tîrît de prietenii sei, care, înfricați de liniștea lui înspăi

Afacerea cu vulturul împăresc în Cluj.

Bine, noi întrebăm: se poate să se fi întâmplat în Cluj cu vulturul împăresc ceea ce ni s'a scris din partea corespondentului nostru?

N'am primit nici o desmințire. Prin urmare avem drept să credem că așa s'a întâmplat.

Vulturul împăresc, simbolul unității monarhiei austro-ungare, dat jos, scuipat și călcat în picioare, e mare lucru. Aceasta nu este permis nici cetățenilor străini în țeri străine. Căci dacă vre-un cetățean străin în țeară străină chiar își uită de sine și merge așa de departe, încât se atinge de insigniile sacro-sancte ale monarhiei insultându-le, statul, de care se ține insultatorul, trebuie să-i ceară scuze și să dea satisfacțiune, dacă vrea să încunegiure alte neplăceri mai grave.

Și ceea ce Monarchia nu poate tolera față cu un cetățean străin în țeară străină, se tolerează aici acasă în monarhie dela civi competenți și încă civi academici?

O, voi domni procurori regesci unguresci, mai existați voi în țerile regalului unguresc?

Va trebui să ne mirăm foarte mult, dacă domni procurori reg. ung. în somn dulce și adânc vor trece cu vederea și cu tăcerea preste fapta de mai sus a universitarilor din Cluj. Pentru-că s'ar și prezenta într-o stare de tot miraculoasă. Cu organe de mirosire atât de fine, când e vorba de redactori nemaghiari. Cu organe atât de fine, încât se miroase chiar și gândurile acestora dintre liniile din diarele scrise de dînșii. Ear' când e vorba de „patrioți“ privilegiați de naționalitate maghiară, să le fie dlor procurori aceleași organe atât de timpite, încât să nu observe și crimele politice de calibrul cel mai greu?

Lehetellen elitélni (este imposibil a-l condamna) diceau în sala curții cu jurați din Cluj profesori de jurisprudență dela universitatea de acolo, după ce s'au fost terminat pledoarele în procesul de presă contra d-lui Ioan Slavici. Și profesorii aceia vor fi priceput și ei atâta din jurisprudență, ca să-și facă judecată despre culpabilitatea sau neculpabilitatea cuiva.

Cu toate aceste dl Slavici, prelungă că a fost condamnat la amendă considerabilă în bani, mănâncă acum în luna a șapteia pâinea temniței și are să o mai mănânce până-ce va împlini anul.

Departa de noi să voim a supune critice judecata făcută domnului Slavici, devenită de mult la putere de lege. Ar fi și un lucru de tot zadarnic și fără de nici un scop.

O paralelă însă totuși ne va fi permis a face între aceea, pentru ce a fost condamnat domnul Slavici și între aceea ce au comis universitarii din Cluj. Mai ales ne poate fi permisă paralela, dacă, de ceea-ce ne temem, vom vedea, că procurorii respectivi nu se esofează, compunând acuze așa cum le-au compus când a fost vorba simplu de nisece păreri diaristice, de care se ved în toate țiile, în mod cu mult mai drastic, în diarele maghiare.

Dar', dar', părerile diaristice nici odată nu pot cumpeni cât cumpenesc

faptele, prin care se insultă simbolele, care ori-ce cetățean trebuie să le respecte, să le țină sacrosancte și inviolabile ca și maiestatea Monarchului.

Căci dacă vulturul împăresc, care decorează steagurile armatei comune a monarhiei, purtate în bătelile contra inimicilor; dacă vulturul împăresc, care decorează acoperământul capetelor tuturor soldaților din armata comună a monarhiei, va fi necinstit, care să fie semnul, sub care cetățenii chemați sub arme în armata comună să se entusiasmeze pentru apărarea patriei și a Tronului?

Trecerea cu vederea și tăcerea față cu fapta din Cluj ar fi egal cu propagarea demoralizării cetățenilor, care sciu stima și care sciu venera semnele, sub care au să poarte armele la glorie, de câte-ori patria este în pericol. Demoralizarea aceasta ar întrece ori-ce înfrângere cât de desastroasă pe câmpul de onoare.

Dar' domni procurori în purtare așa de brutală față cu autoritatea monarhiei sunt în adevăr pericoli pentru patrie. La toată întempleră mai mult decât în inchipuită gravitate în afară, în dacomonisme și în preinsele ațfări contra compatrioților maghiari. De aceea ar trebui cu o oară mai târziu să vă gândiți cum să feriți ori-ce compatriot de demoralizarea aceasta, ca de un contagiu distructiv și cu urmările cele mai incalculabile.

Deși despre procurori n'am auzit nimic până acum că s'ar fi pus în mișcare, ca să caute satisfacțiunea pentru simbolul monarhiei insultat, aflăm din raportul ce ni-se face, că principala Lobkovitz ar fi amenințat, că la cas, dacă se mai repetă odată astfel de faptă, nu stă bun pentru urmări.

Este ceva în amenințarea aceasta, ce e înrudit cu cererea de satisfacțiune menționată de noi. Nouă însă în asemenea cas ni-se pare prea puțin o astfel de amenințare. Ca se aibă cura efectul corăspunător insultarea vulturului împăresc trebuie pedepsită, nu cu amenințări în cuvinte, care sboară pe aci încolo, ci cu pedeapsa prescrisă de lege.

Poate-că amenințarea comandantului din Cluj este o indigațiune, că organele civile se-și facă datoria.

Să mai așteptăm dar'.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiin, 25 Ianuarie st. v.

Presumptivul moștenitor de Tron.

Relativ la deosebitele versiuni ce circulează despre succesiunea de Tron, se scrie din parte competentă din Viena:

Între deosebitele faime ce circulau țiile aceste și și-au făcut cale și prin diare, unele aveau de obiect renunțarea singuraticilor membri ai dinastiei la drepturile lor de succesiune. Mai întâiu se vorbea, că Archiducele Francisc Ferdinand, când el, după ultima voință a decedatului duce de Modena, a primit titlul „Este“, ar fi renunțat la drepturile sale cu privire la succesiunea în Austro-Ungaria. Primirea titlului „Este“ și a moștenirii modenene nu a involtat nici un fel de renunțare în ceea-ce privește drepturile de succesiune pentru Austro-

Ungaria. Din realizarea acestor drepturi ar rezulta numai consecunța, că averea modenene și titlul „Este“ ar ave să treacă la fratele cel mai tânăr al Archiducelui. Faima a mers și mai departe și, de sigur basată pe o analogie de acum sunt 40 de ani, a scuit să vorbească de o renunțare a Archiducelui Carol Ludovic la drepturile sale de succesiune. Puțina atențiune ce s'a atribuit până acum acestei sciri e a se privi de un simpotom al netemeinicieii ei. În faptă nici nu se scie, de ce se și pun în discuțiune asemenea cestiuni tocmai în timpul de față, în care sentimentele familiei domnitoare sunt cu totul dedicate doliului pentru un iubit și scump membru al Ei. Din punct de vedere al dreptului public nu există nici o necesitate de a pune la ordine aceste cestiuni, pentru-că sancțiunea pragmatică e în valoare și îngrijirea ei se extinde asupra tuturor casurilor posibile.

De altmintearea o deșăș oficioasă din Viena desminte categoric, că Archiducele Carol Ludovic ar fi renunțat la drepturile sale de succesiune.

Descoperirile presei engleze.

Într-o revistă de ți, „Nord-deutsche Allgemeine Zeitung“ scrie: „Nu putea să lipsească, ca în mijlocul doliului, de care e cuprinsă întreaga monarhie austro-ungară dela catastrofa din Meierling încoace, anume existențe sinistre să nu facă tulburări și să nu lase să lumineze o lumină precât se poate de posomorită, cu alte cuvinte, să nu se încerce în mod controlat și necontrolat a exploata acest eveniment tragic pentru scopurile sale de agitare și suspectare. O asemenea legendă circulează deja și în organele de presă din Londra. Diarul radical „Daily News“ merge înainte, dând cuvântul unei raportoare din Paris, care pe departe se vede că stă în legătură cu cercurile radicale și antigermane din Francia și care scie să vorbească de o pretinsă intimitate a înaltului decedat cu Francezul Clémenceau, precum și de o aversiune în contra împăratului german, în contra lui Bismarek, în contra alianței triple etc. „Times“ și „Pallmall Gazette“ secundează din toată puterea diarului de mai sus....“

Reconstruirea cabinetului în Francia.

Din Paris primesc „Agence Havas“ împărțășirea, că schimbările ministeriale sunt în pregătire, dar' nu se scie încă nimic pozitiv despre ministrii, care vor eși din cabinet, nici despre aceia, care vor intra în el. Floquet nu a descoperit până acum încă nimic colegilor lui. El le-a signalizat, că le va împărțăși proiectul de lege privitor la pedepsirea atacurilor ce se îndreaptă în contra constituției, nici unul dintre ministri însă nu s'a declarat în mod aprobator ori refusator, pentru-că proiectul de lege încă nu e cunoscut și astfel și faimele despre o neînțelegere între ministri sunt cel puțin premature. Probabil e însă, că numai cu privire la portofoliul ministrului de justiție se va face schimbare.

ivi pe buze i-se pără că aude din fundul mormântului un glas, un glas iubit, glasul mamei, sale și-i întreabă: „Tu ești, Charlot?“ — „Eu sunt, dragă mamă“ — și fără conștiență că-lă pământ. Trupul i-se afundă în țărina moale ca-și-când ar voi să zacă lângă mamă-sa.

În zorii țiile următoare, când păzitorii făcură inspecția obicnuită, observară pe un mormânt proaspăt, neîngrădit, un mușoniu aco-perit cu neaună.

„Ear' vre un sërman căne credincios, care s'a tras până aci ca să moară pe mormântul stăpânului seu“ grăi unul dintre păzitorii îngenuchiând — dar' se trase înapoi plin de groază și dișe: — Un om! — Se aplecă, îi puse mâna pe inimă și adăuse: „E mort!“

Păzitorul ridică trupul cufundat în pământul moale și recunoscu fața lui Charlot Martin.

Din gura lui întredeschisă, pe care moartea a zugrăvit un zimbet de fericire, din gura lui largă suridătoare cu buze groase de comic, din gura lui de comediant păreau a ieși cuvintele:

„Iată-mă dragă mamă!“

Diarele străine despre moartea Archiducelui Rudolf.

Diarele franceze.

„Journal des Debats“ dișe: „Moartea moștenitorului Austriei a deșteptat cel mai adânci păreri de rău în Francia. El a fost cunoscut și iubit la noi.“

„Gaulois“: „Nici-odată vre-o deșășă vinită din Austria nu a causat așa penibilă durere și părere de rău, ca scirea despre moartea Archiducelui Rudolf. Din adâncul inimii vom împărțăși durerea părintelui Seu, care a pierdut toată speranța, toată bucuria și mângăierea vieții prin moartea lui.“

„Figaro“ scrie, că în fața acestei morți cugetul i-se opresce gândindu-te la acea durere sfășietoare ce a lovit pe nenorociții Sei părinți; acum nu poate fi vorba de Germani, Cechi, Poloni etc., acum e vorba de doliul întregii Austriei.

„Matin“ umple o întreagă pagină cu detaluri asupra decedatului, recunoscându-i multe merite și calități superioare.

Diarele engleze.

„Times“ scrie: „Pretutindenea scirea despre moartea Lui a produs durere. Fiind cunoscut pretutindenea ca un principe genial, înzestrat cu nisece calități superioare, a fost iubit pretutindenea. În fața doliului, luptele de partide au încetat. Toți, Germani, Slavi, Unguri etc. împărțășesc durerea familiei domnitoare.“

Amintind apoi diferitele versiuni ce circulau despre el ca persoană, continuă:

„Ori-și-cum, cine l'a văcut vesel, sănătos și tânăr la iubileul reginei Victoria, a trebuit să se fi simțit dureros lovit auzind că a murit.“

„Morning Post“: „Scirea despre moartea Archiducelui Rudolf a produs pretutindenea cea mai mare durere. Să moară când îi era viața mai dragă. Nu vom exagera, dacă vom scrie, că afară de monarhia austriacă, luând chiar și Berlinul, nicăiri scirea nu a produs atâta durere ca în Englitera.“

Urmează apoi pe trei coloane a vorbi despre Rudolf mai detaliat, a arăta meritele și calitățile Lui, precum și relațiunile între Englitera și Austria, folosindu-se cu această ocaziune a scrie în modul cel mai măgulitor despre Casa de Habsburg.

„Daily Telegraph“: „În acest moment scim, că sîntem interpreți întregii țeri, când trimitem adâncile noastre condolențe mult în-tristatei familii imperiale dela Viena.“

„Daily Chronicle“ dișe, că moartea Principelui moștenitor al Austriei are cea mai mare importanță politică.

Diarele germane.

„Reichsanzeiger“ publică în capul seu următoarele: „Scirea ce ne-a sosit ieri a umplut de durere pe Monarchul nostru, care era prieten intim al decedatului. Dimpună cu M. S. este în doliu întreaga curte și toți supușii imperiului.“

„Nordd. Allg. Zeitung“ dișe, că durerea ce o vor fi simțit-o toți la scirea, că moștenitorul de Tron al Austriei a murit, este mai mare în Germania, aliata fidelă a Austriei.

„National Zeitung“: „Durerea ce a umplut întreaga monarhie austriacă este tot atât de adânc simțită și în Germania. Calitățile superioare, vederile sale liberale și înalte în adevăr au putut să umplă de cele mai mari speranțe pe cetățenii monarhiei austriace.“

Insistă apoi cu deosebire asupra democratismului Archiducelui Rudolf.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

Brașov, în Ianuarie 1889.

Am vorbit de literatură, de asocieri cu scopuri literare, de prelegeri literare și de bibliotecile, care ar trebui să mijlocească premienirea și îmbogățirea bagagiului de idei ce avem.

Aceste ar fi câteva instituțiuni, dacă pot da acest nume tuturor acestor mijloace.

Cine le va reprezenta? Cine să fie apostolii acestei agitații intelectuale?

Foarte simplu.

O spun cu trei vorbe: cine este capabil. Și astfel sciu că am nimerit cuiul drept în cap. Pricina, că asocierile existente nu ne mulțimesc, este tocmai aceasta: lipsa de capabilitate. Vorba este aspră, dar' este dreaptă. Unde nu veți fumul, nu poți crede că va fi foc; unde nu găsești efecte remarcabile, nu poți crede că există puteri remarcabile. Dar' cum se întâmplă atunci, că ele sînt unde nu ar trebui să fie? Pe unii ni-i-au lăsat vremile vechi, o moștenire, care merită fără îndoială acesă cinste ce se cuvine să o dăm tuturor reminențelor istorice. Alții sînt puși în puterea cunoscîntelor și prietenilor ori în puterea titlurilor și posturilor, care de multe-ori nu-i îndreptătesc să primească tot felul de însărcinări. Trăim doară în vremea specializării și împărțirii muncii; timpurile, în care un cap putea cuprinde

toată știința contemporană, au trecut de mult și eu sînt atât de îndrăgăș să nu cred, că tocmai noi Românii vom fi care să avem astfel de oameni. De aceea ție, că fiecare ar trebui să-și examineze puterile, să-și măsoare hotărârile și faptele și apoi să se pună la treabă. Să nu mai ascultăm de cei-ce ne spun, că domnul cutare a dovedit spre pildă multă energie în afaceri advocațiale, juridice, și că prin urmare va fi tot atât de energetic și în conducerea unei corporații cu ocupații de școală ori literare ori artistice-musicale. Să-l întrebăm: s'a ocupat serios cu trebile aceste, a dat probe (nu testimonii, ci probe, și fapta-i probă) că-i om de nădejde, și atunci pune-l în frunte, fă-l domn. Să nu dăm ascultare formelor goale...

Dacă-i așa, e vre-o mirare, că unii din cei mai bătrâni vorbesc prin multe locuri, că tinerimea nu vrea să se înțeleagă cu ei; că tinerimea ține morții la ideile sale, pe unde și când le are; că nu-i înțelegere? Eu nu mă mir. Ci dimpotrivă această încordare îmi pare foarte naturală. Convingerea nu cedează, este îndărătnică.

Agadar: locul și cinstea le dăm celui capabil. Apoi nu ne pasă, fie tânăr, fie bătrân. În cazul acesta tinerul e ascultător, e plin de atenție; ear' bătrânul bucore-se uitându-se în ochii strălucitori de istețime al celui tânăr, bucore-se uitându-se la o apariție juvenilă plină de nădejde. Să dăm fiecareia ce i-se cuvine, după merit, nu după etate și posturi, și rudeni și partid, și ce mai sciu eu câte considerații mai sînt prin lumea noastră.

Ne pare bine că am putut ajunge cu vorba la tinerime. Când spui vorba asta ești deprins să vezi o mulțime de fețe vesele și sănătoase, stînd grupe mari, agitate de gânduri și sentimente înveselitoare, nisece voinici ce stau în tot momentul gata să sară în luptă pentru progres, pentru cultură, pentru lumină. Mie îmi cad totdeauna în minte aulele universitare, și figuri felurite și cunoscute vorbesc și gesticulează, dar' de multe nu vorbesc ele în adevăr, ci altceva...

Mie 'mi-se pare, și ce bucuros nu aș vră să mă înșel, că constituțiile noastre încă nu sînt destul de primitoare pentru serioșitatea apusului. Tinerii, care au aprofundat o știință, nu sînt atât de mulți, căți am dori să fie, avînd în vedere activitatea ce-i așteaptă aici acasă. Să te mulțimesci cu ce spune un profesor-doi nu-i de ajuns. Du-te la isvoare!

Altă obiecție, căreia i-am dori o bună primire, este aceasta: Să dăm mai multă atenție științelor exacte, naturale. De ce? Ca să pricepem viața. Și nu cred că va găsi cineva o știință exactă, care să nu aibă ceva legături cu viața, chiar cu cea de toate țiile înțeleg. Să dau un exemplu. Noi avem mania de a fi pedagogi. Știința sublimă. Ca să o pricepem studiem psihologie. Seminariile noastre au ajuns așa de departe. Dar' ca să înțelegem această știință, nu sciu căți ne ocupăm de activitatea nervilor și nu sciu căți începem dela anatomia trupului ome-nesc. Acest cas ajungă. Aș pute adăuga altele, mai ales dacă ar fi să mă ocup de felul cum înțelegem lumea și omul. Scurt, eu aș recomanda în această privire citirea lui Schopenhauer ori Spencer. Vadă ori-cine la dînșii cum filosofese filosofia rezultatele științei.

Cu o vorbă: dorim o extensiune a sferei de activitate a tinerimii și dorim o intensitate mai plină de nădejde rezultatelor.

Acești tineri să vină acasă! Acești tineri să fie vorbitori și publiciști nostri! Acești tineri să stea ei de capul lor în fața fiecărui fapt, fiecărei lipse, sciind totdeauna ce au de făcut!

Dar' repet, poate-că numai eu cuget așa, poate-că nu cunosc toată lumea, căreia îi adresez aceste vorbe. Cine simte că-l privesc nu le va trece cu vederea; pe cine nu-l ating, nu se va supăra de ele.

Și așa fac și aici concluziunea obicnuită: Să căuțm prin tot locul pe cei capabili, ear' cei care avem nădejde ori voim să ocupăm odată locurile aceste, să ne purtăm voinicesce.

Bătrîmul.

CRONICĂ.

Parastas. În biserica gr.-or. din Sibiu-cetate s'a celebrat ieri un parastas pentru înaltul decedat Principele de Coroană Rudolf. Înaltpreasfinția Sa metropolitul-archiepiscop Miron Roman a dat ordin, ca Sămbătă în 9 l. c. să se celebreze parastase solemne în toate bisericile din archiepiscopă, avînd a se invita și auctoritățile locale.

Suveranii României la moartea Moștenitorului nostru. Cetim în „Mon. Oficial“ din România: MM. LL. regele și regina au primit cu o adâncă mahnire scirea despre îngrozitoarea nenorocire, care lovesce într-un mod atât de crud familia Imperială și Regală a Austro-Ungariei prin neașteptatul sfîrșit al Principelui Imperial Rudolf, care a încetat din viață Mercuri în 30 Ianuarie n., la castelul dela Meierling, lângă Baden. Acest trist eveniment a pătruns de o jale adîncă inimile augurilor nostri suverani, care erau legați de înaltul defunct nu numai prin legături strîns

mentătoare, nu-l părăsără până la — începerea piesei.

Căci el trebuia să joace! În seara trecută teatrul fusese închis, neputendu-l înlocui nimenea.

Prietenii îl consolară din adâncul inimii lor, și cu toate-că erau săraci, totuși cumpărară o cunună frumoasă pentru mamă-sa. El nu-i putea lăsa într-o astfel de strimtoare, nu-l lăsa inima și voi să joace. Și jucă cum n'a mai jucat, admirabil; perfect ca nici-când și-a interpretat rolul, încât altă-dată publicul rîdea în hohote. Artist! Da! Artist a fost el deastă-dată. Spec-tatorii îi făcură ovațiuni preste ovațiuni, ear' cei-ce l-au văcut pentru prima-dată, diceau cu însuflețire: „Ăsta-i adevărat comic! Vedeti-l căt ride de cu inimă, că-i curg și lacrimile!“

În fapt toți mușchii din față i-se stînsă, rîsesse până la sughițat și din ochi i-au curs lacrimi ce făcură o dungă albă pe fața-i sulemenită roșu. Toate aceste i-au dat o în-fățișare atât de comică, încât publicul a ris de să prăpădit. Finindu-se reprezentația, se duse în garderobă, se desbracă, și fără de a-și spăla rumenele, plecă repede. Prietenii voră să-l rețină, să-l ducă cu ei. La invitarea lor stăruitoare și plină de bunăvoință, el nu răspunde nimic. Într'un târziu, ca deșteptat dintr'o lungă amorțire, dișe cu un zimbet dureros de dulce: „Și mama, care mă așteaptă?“ Miș-

cați, adânc mișcați să dederă toți la o parte, respectând nemărginita lui durere. Zăpada cădea în fulgi mărunți. Martin își ridică gulerul pardesiului, și fără să scie, apucă drumul spre Rue de Martyr. Ajuns înaintea casei, unde locuise atîta vreme, stătă locului și se uită în sus, dar' nu mai văcu acea lumină în-vitătoare, care altă-dată îl umplea de bucurie. Se cutremură, și sgudui în tot sufletul, o porni la fugă ca un ieșit din minți. — Bătă același drum, pe care dimineața l'a făcut în urma cortegiului funebru, și preste câteva minute ajunse la zidul cimiterului. Cu iuteala pisicii se acăță de zid, și fără să-i pese că s'a vătămă la genunchie, cu o săritură fu în partea cealaltă. — Nebun, ca scos din fire sbură preste morminte, sărî preste cruci, ear' statura lui înaltă părea o fantomă ieșită din groapă. — Deodată se oprî. Înaintea lui, la un mormânt proaspăt, era o cruce neagră, pe care la rațele lunii ceti numele mamei sale. — Cădu în genunchi, memoria îi reveni, își aduse de toate aminte Tot girul vieții și-l reaminti, în desperare, frînt, chemă pe mamă-sa, plîns, strigă sub povara durerii Dar' ah! numai echo răspunse tânguirilor sale. — Ce schimbare în întreg organismul lui! Inima-i bătă repede și cu putere, mințile i-se întunecară, vederea i-se pă-ingeni, se tăvăli la pământ și mușcă țărina în turbare Un zimbet i-se

de familie, ci și prin legături de o sinceră și încercată afecțiune. Îndată după aflarea acestei dureroase veste, Maestășile LL. regele și regina au telegrafat împăratului și împărătesei Austro-Ungariei, exprimând viua parte ce iau la această crudă încercare. Maestășile Lor Imperiale și Regale au răspuns augurilor nostri suverani, mulțumindu-le în termeni cei mai calduși. M. S. a ordonat, ca curtea regală să iie doliu pe timp de trei săptămâni, cu începere dela 18 Ianuarie curent.

Doliul orașului Sibiu. Ieri, din incidentul înmormântării Alteței Sale Imperiale Arhiducelui Rudolf, toate prăvăliile din Sibiu au fost închise în oarele de după amiază.

Numiri. Direcțiunea financiară r. u. din Cluj a numit pe practicantul de concipent fără diurnă Maximilian Schatz de practicant-concipient cu diurnă la aceeași direcțiune. Mai departe a numit pe Vincențiu Orelt de practicant la percepătorul reg. din Cluj. — Președintele tribunalului reg. din Sibiu a numit pe Samuil Zay de servitor de oficiu [el. II., ear' pe Martin Konevitch 'la numit servitor la prisoarea din Sibiu.

Statute aprobate. Ministerul r. ung. de agricultură, comerț și industrie a primit cu clausula de aprobare sub Nr. 66.535 din anul 1888 statutele societății vânătorilor din Cisnădie.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Bela Lázur în „Földvár” și minorul Frideric Fuchs în „Berenyi”.

Balul reuniunii femeilor evanghelice din loc. Sântem recerșă a publica următoarele: Jalea generală, care a produs-o în întreaga populațiune orașului nostru moartea sguđuitoare a Alteței Sale Imperiale și Regale Principelui de Coroață Rudolf, a hotărât pe comitetul reuniunii să nu țină balul statuit pentru 9 Februarie a. e. Dacă nu vor interveni alte pedeci, se va ține balul probabil la 5 Martie, ceea ce la timpul său se va face cunoscut în foile locale. *Josefina Bieletz, președinta reuniunii femeilor evanghelice.*

Parastas oprit. Mare nemulțumire și multă senzațiune a produs în Meran scirea, — după-cum aflăm din telegrame, — că decanatul din Meran a oprit ținerea unui parastas pentru Principele de Coroață Rudolf. La întrebările repetate ale autorităților, decanul Glatz, un cunoscut conducător ultramontan, a declarat, că el nu poate ține parastas fără imputernicirea din partea episcopului.

O confirmare. Ceea ce am fost împărțit despre afacerea cu vulturul împărătesc în Cluj, se confirmă acum prin următoarea notiță ce o aflăm în ediția de Luni seara a ziarului „Pester Lloyd”: „Alaltaieri seara circa patruzece de studenți dela institutul agronomic din Cluj-Mănăștur au venit la Cluj, spre a continua demonstrațiunile în contra proiectului de lege militară. Deoarece se vorbea, că în noaptea premergătoare s'a fost luat de pe casarmă vulturul împărătesc și aruncat și căleat în tină, și că manifestațiunile vor avea să se îndrepte mai ales în contra casarmei, patru companii de miliție au fost conșignate. Lângă studenții numiți, cărora s'au mai alăturat și farmaciașii, s'au adunat vre-o câteva sute de oameni din păturile mai inferioare ale populațiunii; un comisar de poliție 'i-a provocat să se deparț. Când demonstrații s'au încercat a-l amenința, mai mulți dintre ei au fost arestați. După ce și provocările rectorului dela universitate și ale unor universitari au rămas zadarnice, poliția a împărăsciat mulțimea. În suburbiu au fost multe geamuri de ferestri sparte, dar' nu a fost de lipsă să se intervină miliția.

Dela gimnaziul din Blaj. În locul domnului Iosif Hossu, înaintat la rangul de canonic, a fost ales profesor de fizică și matematică dl Ioan Viciu, absolvent de teologie și filosofie, un tânăr de cea mai bună speranță.

Hymen. Dl Ioan S. Banciu, comerciant în Săliște, își va sârba Duminecă la 29 Februarie st. v. cununia sa cu d-soara Ana S. Bloțiu în biserica cea mare din Săliște.

Boale epidemice în Brașov. În decursul săptămânii trecute s'au ivit în Brașov 2 casuri de difterie și 2 de pojar. Au murit în acest timp, dela 28 Ianuarie până la 3 Februarie, 18 persoane: 1 de pojar, 3 de tuberculoză, 1 de catar de stomach și 13 de alte boale.

Împrumutul Clujului dela „Kultur-egylet”. Pentru clădirea podului de fer, orașul a făcut un act de împrumut de 50.000 cu „Kultur-egylet”-ul. Actul acesta a fost aflat bun din partea ministrului de interne și prin un rescript cu datul de alaltaieri 'i-a și împărțit orașului.

Bani aflați. Dilele trecute s'a făcut arătare la poliția din Cluj, că Mihail Deák, surugiu unui posesor de omnibus, spesase fără modru și cumpet. Poliția 'i-a urmărit pașii și a ajuns la următoarele: că Mihail Deák în vara anului trecut venind dela gară a găsit în drum 900 fl. Un tovarăș al lui, Mihail Papp, însă 'i-a vădut, și ca să tacă, Mihail Deák 'i-a dat două bancnote de 50 fl., asemea economului din Hóstát Ioan Balázs 'i-a dat 60 fl. Suma rămasă a cusut-o într-o perină, din care 'i-a luat partea de 50 fl. și stăpâna casei lui, de aici bani au ajuns în ieslea grajdului și de aici în mâinile poliției. Au mai rămas 693 fl. Posesorul banilor, prelângă un

document drept, își poate ridica banii perduți dela poliție.

Soldai sinucidi. Alaltaieri 'i-au luat, după-cum aflăm, doi soldai din garnisoana de aici vieața. Un infanterist s'a împușcat cu arma sa deserviciu și un hugar s'a spânzurat. Ca sele sinuciderii la amândoi au fost neînsemnate. În anii din urmă s'au întâmplat de mai multe ori sinucideri între soldaii de aici, de regulă pentru nimica toată.

Earăși o defraudare. Din Pojon se scrie, că la reșuirea casei de economii din Szereda s'a aflat de nouă defraudare de circa treizeci de mii fiorini.

Chinină în loc de strychnină. Bodó Stéger, executor de dare în Vámosmikola, a cădut jertfă unei greșeli ne mai pomenite. În l. c. a luat contra durerii de stomach în loc de chinină ca medicină strychnină. Când a simțit acțiunea veninului și a căutat sticla din care a beut, a alegeat la apotecă strigând: „Ajutor! În loc de chinină am luat strychnină” — și cădând jos, a murit momentan. El, ca un fost apotecar, 'i-a ținut medicini multe la casă și a ajutat multora, până în urmă a cădut jertfă nebbăgării sale de seamă.

Disolvarea societății canalului Panama. O telegramă ce o primesce „Neues Pester Journal” din Paris spune, că tribunalul departamentului Seine a hotărât disolvarea societății canalului Panama, ear' de liquidator a fost numit Brunet cu plenipotență definitivă.

Patriarhul din Ierusalim. În contra acestui patriarh au trimis o plângere către patriarhul ecumenic vre-o 20 de episcopi și metropoliți, care stau sub patriarhia Ierusalimului. Episcopii și metropoliții se plâng, că patriarhul Ierusalimului Nicodem risipește averea congregațiunii dela sfântul mormânt, și că după-ce a cheltuit sumele de bani gata ce existau, caută să zălogească moșiile congregațiunii pentru 100.000 funți. Membrii congregațiunii au făcut cunoscut cuprinsul acestui protest tuturor capilor superiori ai bisericilor orientale autocefale.

VARIETĂȚI.

(Cei mai politicoși oameni). Printre oamenii, care au excelat în arta poliției, se citează:

Ludovic XVI. al Franței, care întrebând de Maria Antoineta, dacă finacele permiteau să-și cumpere un colieu ce voia să aibă și care era foarte scump, răspunde: De e posibil, se va cumpăra; ear' de nu e posibil, vom face totul ca să fie posibil.

Agostino Depretis, fost prim-ministru italian, răposat nu de mult, care la atacurile cele mai violente în parlament răspundea zimbând: „Sunt conșin, că onorabilul meu adversar nu crede nimic din răul ce 'mi pune în socoteală.”

Ex-chedivul Ismail-pașă, pe care împărăteasa Eugenia numai cu câteva cuvinte 'i-a făcut să încheie pace cu Sultanul.

Ducele de Medina, care fiind întrerupt tocmăi în punctul cel mai important al discursului ce rostia la o solemnitate de tipetele micului rege Alfonso XIII., liniștit astfel pe regina-regentă, supărată de acest incident neplăcut: „La glasul regelui trebuie toți să tacă.”

Polițea mai cu seamă față cu cei mari aduce multe foloase; cu atât mai multe, cu cât e mai exagerată. Ca ilustrație poate servi următoarea istorioară:

Maria Teresia, marea împărăteasă a Austriei, avea un cățel, pe care-l purta în brațe chiar și în călătoriile ei. Odată împărăteasa fusese silită să se oprească în Braunau pe lăna la un constructor de luntri. Acesta, vădând că tuturor persoanelor din suita împărătesei li se dădea „Excelență”, vorbind cu cățelușul, îi dăte și lui acest titlu. Întrebat de ce face aceasta, el răspunde, că dacă se dădea „Excelență” celor cari încungiau pe împărăteasa, cu atât mai mult trebuie să se dăca astfel cățelușului pe care-l purta în brațe împărăteasa.

Maria Teresia fu atât de încântată, încât luă pe copilul lemnașului, îl creșcă pe chietueala ei, îl făcă baron și îl băgă în diplomație. Acesta fu baronul Thagut, care jucă un rol atât de important în răpirea Bucovinei, ca agent extraordinar al Austriei la Constantinopole. (Vezi documentele lui Hurmuzachi Eudoxiu).

(Femeile în Germania). După ultimele statistice se constată, că precând în Germania numărul bărbaiilor descrește, crește la femeilor, și aceasta nu că se nasc mai multe nemțoaice ca Nemți, dar' din pricină, că tinerii nemți mor mai curând ca fetele nemțoaice, deosebit că bărbaiii emigrează mai mult ca femeile. Orașul unde sunt mai multe femei decât bărbaii în Germania e Berlinul; și încă femei bătâne. Aceasta probează, că bărbaiii chietueau mai multă energie vitală ca femeile și prin urmare se perde mai curând, grație puterilor destructive ce-l încungiau și viciurilor, la care Berlinul se dă mai mult ca femeile berlineze.

Bibliografie.

„Fântâna Blandusiei”. Nr. 8 Cuprinde: O reformă, de Fix. — Din lume. — Maxime și cugetări. — Post mortem, de Al. I. Hodoș. — Gura satului. — De preste munți, de R. Propea. — Teranul în București, de N. Pocopi. — Începuturile teatrului național în Moldova. — Strigăte de joc, eulose din Selașiu, (Ungaria), de preotul Emiliu Bran. — Istorie și ipnotism, de Dr. G. Marinescu. — Ernesto Rossi. — Cronica științifică: Dela Circ, de S. Tineanu. — Dicționar Biografic. — Cihae. — Concertele populare ale d-lui T. T. Burada. — Varietăți: Aldamașul unui regat. — Orașul cel mai friguros. — Cei mai politicoși oameni. — Curierul teatrelor. — Politică: Cronica externă. — În parlamentul ung. — Parlamentul german. — Parlamentul italian, de Bismarck II. — Cronica internă, de Neutru. — Misterele Parisului, de Eugen Sue, traducere de I. S. Spartali. — De urit. — Notițe bibliografice. — Cătră abonati. — Posta redacției. — Cătră bolnavi. — Ofertir de serviciu. — Foița diarului „Fântâna Blandusiei”: Th. Dostoievski Krotkaia. — Poveste fantastică. — Mira, poesie, de Smara.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Licitațiuni:

— 27 Aprilie st. n. a. c. imobilele lui Carol Fieles decătră tribunalul regesc din Sibiu.

— 26 Februarie st. n. a. c. imobilele lui George Bellanov decătră judecătoria cerc. din Verșeș.

— 20 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Coloman Gyurinovits decătră judecătoria cerc. din Baia.

— 4 Martie st. n. a. c. imobilele Susanei Kővács nasc. Széki (în Valendorf) decătră judecătoria cerc. din Cohalm.

— 16 Februarie st. n. a. c. imobilele lui Emeric Lányi decătră tribunalul reg. din Oradea-mare.

Citațiuni:

— Ioan Ványolos și Martin Haun, a căror ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa la 20 Februarie n. c. la judecătoria cerc. din Cohalm.

— Iuliu Szivos, a căru ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa la 20 Martie n. c. la tribunalul reg. din Arad.

— Simeon Besinar, a căru ubicațiune e necunoscută, se provoacă a se înfățișa la 27 Februarie st. n. la tribunalul reg. din Lugoj.

Posturi vacante:

— Un post de director la institutul meteorologic în Budapesta, cu salariu de 2100 fl., cuinuenale de 200 fl. și cuartir natural, eventual relut de cuartir 400 fl. — A se adresa până în 15 Martie st. n. a. c. la ministerul reg. ung. de culte și instrucțiune publică în Budapesta.

— Un post de jude la tribunalul reg. din Deva, cu salariu de 1500 fl. și relut de cuartir 200 fl. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de subnotar la tribunalul reg. din Lugoj. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

Căldindarul țilei.

26 Ian. (7 Febr.)

Iulian: Xenofon.
Gregorian: Richard.

Soarele: răsare 7.21, apune 5.12.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 5 Februarie, 6 oare dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 761.1)	Diferența din preșin	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
714.6	+1.5	+3.4	+4.2 — 1.3	SO

Din țeară, 2 Februarie, 7 oare dimineța.

Stațiunile:	Presiunea atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vântul direcția tăria
Budapesta	766	— 6.2	N 1
Sătmar	768	— 4.0	SV 1
Cluj	770	— 13.6	O 1
Orșova	769	— 10.4	SO 1
Timișoara	770	— 9.7	S 1
Arad	767	— 6.2	SO 4
Panciova	767	— 8.0	SO 1

Sosiți în Sibiu.

La 5 și 6 Februarie n.

Hotel „Neuherker”. Dr. Schuller; Stolz, propr.; Ernestin Thulner, director teatral din Mediaș; Felle din Gratz; Körner din Alba-Iulia; Mandel, Jung, ambii din Viena; Barth din Budapesta, teatru comercianți.

Hotel „Împărătești Romanilor”. David Candin, cu familia, proprietar din Bucium. Francisc Rudkowsky, căldărar din Arad. Radubovics, căpitan din Orăștie. Offenberger, voiajer din Brum.

Hotel „Meller”. Aranyosi, notar din Fréua. Iosif Fekete, comerciant din Chezd-Ősorheiu.

Economie.

Comisiunea pentru prăsirea vitelor în comitatul Sibiului va ține în 14 l. c. la 4 oare după amiază o ședință în sala cea mică a casei comitatului. La ordinea țilei sunt următoarele obiecte:

1. Concesiunea ministerului reg. ung. de agricultură, comerț și industrie cu privire la stațiunile de armăsari hotărâte pentru acest comitat pe anul 1889.

2. Concesiunea aceluiași minister cu privire la împărțirea de armăsari, care va avea loc în Homorod în țina de 20 Februarie a. e.

3. Concesiunea aceluiași minister cu privire la transferarea lui Ioan Kunst, căpitan c. r., dela Verșeș la Homorod și transferarea lui Richard Pichler, locotenent c. r., dela Homorod la Alba-regală.

4. Cetirea hârtiei ministerului reg. ung. de agricultură, prin care căpitanul c. r. Geza Karda s'a numit comandant al depositului de armăsari.

5. Raportul comisii pentru prăsirea vitelor.

6. Împărțiri despre pedepsele în bani, care s'au aruncat, apoi despre care s'au plătit și care încă nu.

7. Împărțirea, că în comunele Cărpeneș, Poiana și Jina nu se pot ține mai mult animale de prăsilă.

8. Condițiunile îngrijirii preste vară și preste iarnă a animalelor de prăsilă pe sate.

9. Hotărîrea țilei pentru inspecțiunea taurilor și a armăsarilor de prăsilă, apoi alegerea membrilor, care vor avea să inspecționeze vitele de prăsilă.

10. Alte desbateri eventuale.

Importul de făină al Greciei. Grecia e unul dintre cele mai bogate țeri în ceea-ce privește industria de făină, din această cauză importul este foarte mic și el se mărginește numai la specii foarte fine de făină. Dacă industria de făină se va desvolta mereu, precum s'a desvoltat în anii din urmă, atunci importul va scăde proporținat până la nul, căci Grecia va înceta de a mai avea lipsă să importe făină. Grecia, o țeară atât de mică, posedă deja până acum 40—50 moli cu vapor și aproape 900—1000 moli ce se poartă din puterea calilor. Apoi se află în Grecia o nenumerată mulțime de moli de apă cu întocmirile tehnice după cele mai noue sisteme.

Ruscicul, după-cum aflăm în țiarele din România, va fi declarat port franc.

Prețul mărfurilor.

Piața din Sibiu, 5 Februarie. Grân hectolitru 76—82 chilo fl. 4.20 până fl. 5.—, grân mestecat 70 până 74 chilo fl. 3.— până fl. 3.80, seacă 70 până 75 chilo fl. 2.90 până fl. 3.30, orz 60 până 66 chilo fl. — până fl. —, ovă 40 până 50 chilo fl. 1.90 până fl. 2.10, cucuruzul 70 până 75 chilo fl. 3.40 până fl. 3.70, melașul 76 până 82 chilo fl. 4.— până fl. 4.50, crumpene 68 până 72 chilo fl. 1.20 până fl. 1.40, semența de cânepă 49 până 51 chilo fl. 3.— până fl. 4.—, mazerea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, linte 78 până 84 chilo fl. 9.— până fl. 11.—, fasolea 76 până 82 chilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 chilo fl. 15.— până fl. 16.—, făină Nr. 3 100 chilo fl. 13.—, Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 chilo fl. 55.— până fl. 60.—, unsoreale de porc fl. 58.— până fl. 62.—, sêu brut fl. 18.— până fl. 20.—, lumini de sêu fl. 32.— până fl. 34.—, lumini turnate de sêu fl. 34.— până fl. 36.—, săpunul fl. 24.— până fl. 28.—, fên 100 chilo fl. 1.60 până fl. 1.80, cânepa fl. 32.— până fl. 35.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 2.50 până fl. 3.50, spirital p. 100 L. 9/52 până 55 cr., carnea de vită chilo 34 cr., carnea de țitel 30 până 45 cr., carnea de berbec — până — cr., ouă 10 cu 22 până 25 cr.

Piața din Făgăraș, 1 Februarie. Grân frumos hectolitru fl. 4.40 până fl. 5.55; grân mestecat fl. 3.— până fl. 3.80; seacă fl. 2.40 până fl. 2.80; cucuruzul fl. 4.— până fl. 4.50; ovășul fl. 1.50 până fl. 1.80; semența de cânepă fl. 4.— până fl. 5.—; semența de in fl. 9.— până fl. 10.—; fasolea fl. 4.50 până fl. 5.—; mazerea fl. 5.— până fl. 6.—; linte fl. 9.— până fl. 10.—; crumpene fl. 1.— până fl. 1.30; melașul fl. 8.— până fl. 9.—; sêu brut 100 chilo fl. 18 până fl. —; unsoreale de porc 65, slămina 60—70; cânepa fl. 25.— până 35.—. Un chilo carne de porc 40 cr.; carne de vită 28 cr.; carne de țitel 26 cr.; carne de mel 24 cr.; ouă 6 cu 10 cr., chim fl. — până fl. —; lumini turnate de sêu — cr. până — 40 cr.

Piața din Sighișoara, 4 Februarie. Grân curat hectolitru fl. 4.60 până fl. 5.20; grân mestecat fl. 3.20 până fl. 3.70; seacă fl. 2.40 până fl. 3.20; ovășul fl. 1.50 până fl. 1.70; cucuruzul fl. 3.50; fasolea fl. 4.50; crumpene fl. 1.40; mazerea chilo 20 cr.; linte 24 cr.; melașul 10 cr.; lumini de sêu chilo 40 cr.; săpunul 23 cr.; sêu brut 20 cr.; sêu de vită fl. 1.— unsoreale de porc 80 cr.; carnea de vită 32 cr.

Țirgal de răimări în Steinbrach. În 4 Februarie n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 49.— cr. până 50.— cr., unguresci grei, tineri 52.— cr. până 52 1/2 cr., de mijloc 52.— cr. până 52 1/2 cr., ușori 48.— cr., până 50.— cr., marfă țărănească, grea 49.— cr., până 50.— cr., de mijloc 48.— cr., până 49.— cr., ușori 48.— cr., până 48 1/2 cr., românești, de Bakony, grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito, de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei 48.— cr. până 49.— cr., transito de mijloc 47.— cr. până 47 1/2 cr., transito ușori 44 cr. până 46.— cr., îngrașiți cu ghindă — cr. până — cr. par 4/5 cumpenici dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 1 Febr. 1889.

Săminte	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până	Săminte, vechi ori noue	Solu	Qualitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr. dela până
Grâu						
Bănățeneș, nou	—	—	—	—	—	—
Grâu dela Tisa	—	7.20	7.40	—	—	—
Grâu de Pesta	—	7.20	7.40	—	—	—
Grâu de Alba-regală	—	7.20	7.40	—	—	—
Grâu de Bácska	—	7.20	7.40	—	—	—
Unguresce de Nord	—	7.05	7.25	—	—	—
Săcără	—	70—72	5.50	5.70	—	—
Orz	—	60—62	5.60	5.90	—	—
Nutreț de vinars	—	62—64	6.15	7.—	—	—
de bera	—	64—66	7.35	8.50	—	—
Ovă	—	39—41	5.25	5.05	—	—
Cucuruz (porumb)	—	75	4.70	4.77	—	—
de bălăș	—	73	4.70	4.75	—	—
de altoșiu	—	—	—	—	—	—
Hișcă	—	—	5.40	5.75	—	—
Grâu	de primă	7.19	7.20	—	—	—
Cucuruz	de toam. lul. Aug.	7.40	7.41	—	—	—
Ovă	de toam. de primă	5.08	5.05	—	—	—
		7.63	7.65	—	—	—
		5.23	5.27	—	—	—
Produse diverse	Solu		Cursul dela până			
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	58.—	68.—	—	—	—
franceză	—	—	—	—	—	—
italiană	—	—	—	—	—	—
roșie	—	54.—	64.—	—	—	—
rafinat	—	36	50	37.—	—	—
Oleu de rap.	dela Pesta	60.50	61.—	—	—	—
Oleu de in	dela țeară	—	—	—	—	—
Uns. de porc	sventată	51.—	51.50	—	—	—
Slănină	afumată	57.—	58.—	—	—	—
Său	—	33.50	34.50	—	—	—
Prune	din Bosnia, în buți	10	25	18	75	—
Lictar	din Sârbia, în saci	16.50	16.75	—	—	—
Nuci	slavon, nou	16.—	16.25	—	—	—
Gogoși	bănățeneș	—	—	—	—	—
Miere	din Ungaria	—	—	—	—	—
brută	unguresci	29	50	30	—	—
galbina	străcurată	34	50	35.—	—	—
Ceară	de Rosenau	115.	116.	—	—	—

Spre binevoitoare luare aminte!

Subscrișul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoscința p. t. publică, spre comoditatea stimabililor mei mușterii. 'mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soiuri întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei. La nici o pălărie, potrivită prin noul meu conformatore, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de toamnă și eamnă

recomand onorabilului public cel mai bine asortat deposit de cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătășă și de pârle în cele mai gustoase și mai nou color și fașonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătășă (cu per lung), precum și de pălării de pârle pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trănicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimerii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[588] 88-52

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Cisnădiei Nr. 3.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Piperuș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcărul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fiica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărătnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Blăstem de mamă.** Legenda populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
14. **Bunica** de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de Prof. dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turcului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Genușoca.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un pețitor îndărătnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prietenul meu Vântură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigoaica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Sgârbitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Nusciul-împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roseni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Croitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Rusalina pcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma învinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Farmacia
la „mărul de aur al imperiului“.

I. PSEPHOFER

Viena
Singerstrasse 15.

Pilule curățitoare de sânge, mai nainte numite **Pilule universale,** merită cu tot dreptul numirea din urmă, fiindcă în adevăr nu există boală, la care aceste pilule se nu-și fi dovedit deja de o mie de ori efectul lor binefăcător. În casurile cele mai desperate, în care celelalte medicamente s'au întrebunțat fără nici un efect, după folosirea acestor pilule s'a dobândit în nenumărate cazuri și în timp scurt însănătoșare deplină. **1 cutie cu 15 pilule 21 cr.; un pachet de 6 cutii 1 fl 5 cr.; comande cu ramburse nefrancate 1 fl. 10 cr.**

Prelungă trimiterea înainte a prețului costă împreună cu expedarea scutită de porto: 1 pachet de pilule 1 fl. 25 cr.; 2 pachete 2 fl. 30 cr.; 3 pachete 3 fl. 35 cr.; 4 pachete 4 fl. 40 cr.; 5 pachete 5 fl. 20 cr.; 10 pachete 9 fl. 20 cr. Mai puțin de un pachet nu se poate trimite.

Drept veritabile numai acele pilule se se considere, a căror indicare este provădută cu semnatura I. Pserhofer și care au aceeași semnătură cu scrisoare roșie pe coperișul fiecărei cutii.

Au sosit o mulțime de scrisori, prin care consumenții acestor pilule mulțumesc pentru redobândirea sănătății lor în cele mai deosebite și mai grele boale. Fiecare, după-ce va folosi numai odată acest medicament, îl va recomanda mai departe.

Reproducem câteva dintre mulțimea de scrisori de recunoștință.

Schlierbach, 17 Feb. 1888.
Preaonorate Domnule! Subsemnatul se roagă pentru trimiterea din nou a patru fișaguri a pilulelor excelente și foarte folosite pentru curățirea de sânge.
Iscălit
Ignatie Neureiter,
medic practic.

crul meu, și sigur aș fi și moartă, dacă nu m'ar fi scăpat admirabilele D-Vostre pilule. D-șeu se Vă respătească aceasta de multe mii și mii de ori. Sunt în credință, că pilulele D-vostre mă vor face pe deplin sănătoasă, precum le-au ajutat și altora la câștigarea sănătății lor.
Teresia Knifio.

în însănătoșare. Din întâmplare a primit o cutie a pilulelor D-Vostre curățitoare de sânge și după o folosire mai îndelungată a fost vindecată.
Cu distinsă stimă
Josefa Weinzettl.

comanda în modul cel mai călduros tuturor celor-ce suferă. Vă autorizez să faceți orice folosire publică despre această a mea mulțumită.
Cu toată stima:
Teresia Kastner.

sfârșescă nici odată aceste pilule și pentru aceasta Vă mulțumesc adânc.
Cu distinsă stimă:
Ana Zwickl.

Hrasche lângă Flödnig, 12 Sept. 1888.
Preastimate Domnule! A fost voința lui Dumnezeu, ca pilulele D-Vostre să-mi vie amănă, și eu Vă scriu acum despre sucul lor: Eu m'am răcit în chendelie așa, încât nu mai puteam să-mi văd de lu-

Wiener-Neustadt, 9 Dec. 1887.
Mult Stimat Domnule! Vă dic cea mai adâncă mulțumire în numele mătusei mele de 60 de ani. Ea a suferit cinci ani de catar cronic de stomach și de boala apei. Viața 'i-a fost un chin și nu mai credea

Mitterinzersdorf, lângă Kirchdorf, (Austria-de-sus), 10 Ian. 1886.
Domnul meu! Binevoii a-mi trimite prin post un fișag a hapurilor D-Vostre excelente curățitoare de sânge. Vă exprim totodată deplină mea recunoștință pentru hapuri și pe unde voi ajunge le voi re-

Gottschdorf, l. Kohlbach, Siles.-aust., 8 Oct. 1886.
Domnul meu! Vă rog pentru un fișag de șese cutii a pilulelor universale curățitoare de sânge. Numai pilulele D-Vostre admirabile pot mulțumi vindecarea boalei mele de stomach, care m'a chinuit în cinci ani consecutivi. Pentru mine nu au să se

Rohrbach, 28 Febr. 1886.
Preastimate Domnule! În luna lui Noemvrie a. tr. am comandat la D-Voastră un fișag de pilule. Atât eu, cât și soția mea am văcut cel mai bun succes. Ambii suferiam de nise dureri de cap teribile și aveam și scaun greu, așa încât desperasem aproape, deși numărăm numai 46 de ani. Si eată! Pilulele D-Vostre au făcut minuni și ne-au scăpat de necazul nostru.
Cu toată stima:
Anton List.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut ca cel mai sigur remediu în contra degerăturilor de tot felul, cum și pentru vindecarea de rane vechi etc. 1 borcanel 40 cr., expedit franco 65 cr.

Suc de plantagină, în contra guturaiului, răgușelei și tusei etc., un flacon 50 cr.

Alifie americană de podagră, remediu cel mai bun pentru toate relele reumatice și podagră, ca: durere de osul spinării, ischiaș, migrenă, de urechiă, etc. etc. 1 fl. 20 cr.

Prav în contra asudării picioarelor. Prețul unei cutii 50 cr., expedit franco 75 cr.

Balsam de gușe, mijloc probat în contra gușii. Un flacon 40 cr., expedit franco 65 cr.

Esență de viață (picături de Praga) în contra stomachului stricat și a durerilor provenite din aceasta de tot soiul, un leac excelent de casă. 1 flacon 22 cr.

Balsam englezesc miraculos, flaconul cu 12 cr., 12 flac. fl. 1.50.

Fiakerpulver, contra guturaiului, răgușelei, tusei etc., o cutie 35 cr., francată 60 cr.

Pomadă de Tannochinină de I. Pserhofer, cea mai probată pentru creșterea părului, o dosă 2 fl.

Alifie universală probată de prof. Steudel, la rane de împuns și lovituri, la toată specia de umflături rele, la umflături ce erup

în mod periodic la picioare, la ranele și aprinderile de țite și la multe alte boale de acest soi. Un borcan 50 cr., trimis franco 75 cr.

Sare universală de curățenie de A. W. Bullrich. Un medicament excelent de casă în contra tuturor urmărilor ale indigestiunii: ca, durere de cap, amețală, cărcei la stomach, acreală în gât, suferințe haemoroidale, încheiere etc. 1 pachet 1 fl.

Esență pentru ochi de Romershausen. 1 flacon 2 fl. 50 cr., 1/2 flacon 1 fl. 50 cr.

Afară de preparatele numite aici se mai află în deposit toate specialitățile farmaceutice indigene și străine ce au fost anunțate în diarele austriace, și articolele ce nu se află în deposit, se procurază prompt și ieftin.

Expedări pe postă se efectuează grabnic prelungă trimiterea înainte a prețului ori prelungă rambursă postală.
Trimițându-se înainte prețul (mai bine prin asignațiune postală) porto se face mult mai ieftin decât cu rambursă.

[646] 11-12